

Sygn. akt III RC 10/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu Wydział III Rodzinny i Nieletnich

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Mariola Motyka

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Aneta Wcisło

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2013r. w Kędzierzynie – Koźlu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego A. F. reprezentowanego przez B. S.

przeciwko H. F.

o alimenty

1. zasądza od pozwanego H. F. na rzecz małoletniego powoda A. F. ur. (...) alimenty w kwocie 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatne z góry do rąk matki małoletniego powoda B. S. do dnia 15 - każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1.01.2013r.
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. nakazuje ściągnąć od pozwanego H. F. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tutejszego Sądu) kwotę 420 zł (czteryście dwadzieścia złotych) tytułem należnej opłaty sądowej oraz 6 zł (sześć złotych) za klauzulę wykonalności,
4. odstępuje od obciążenia powódki kosztami oddalonego powództwa,
5. koszty zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie znosi,
6. wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 10/13

UZASADNIENIE

7 stycznia 2013 roku wpłynął do tutejszego Sądu pozew małoletniego A. F. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego B. S. przeciwko H. F. o alimenty w kwocie 1.200 zł./miesięcznie, płatne do 15-go dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawiciela ustawowego B. S., poczynając od 1 stycznia 2013 roku. Uzasadniając żądanie pozwu małoletni powód wskazał, że w listopadzie 2012 roku wspólnie z matką B. S. opuścił zajmowane razem z H. F. miejsce zamieszkania. Przyczyną tej decyzji był fakt fizycznego i psychicznego znęcania się przez pozwanego nad jego matką. Obecnie zamieszkują oni w S. w miejscu zamieszkania przyjaciela jego matki. Powód uczęszcza do szkoły podstawowej w Ż., co wiąże się z codziennymi dojazdami do placówki oświatowej. Pozwany pracuje za granicą, uzyskując wynagrodzenie w wysokości około 6.000-8.000 zł. Jest również właścicielem dwóch samochodów, które dowożą innych pracowników do pracy za granicą z czego także uzyskuje istotny dochód.

W reakcji na pozew odpowiedź wniósł H. F., uznając żądanie pozwu do kwoty 400 zł./miesięcznie oraz domagając się oddalenia powództwa w pozostałym zakresie. Ustosunkowując się do żądania pozwu, pozwany zaprzeczył,

aby kiedykolwiek znęcał się fizycznie, czy psychicznie nad matką małoletniego powoda. W jego ocenie przyczyną opuszczenia przez B. S. wraz z synem dotychczas zajmowanego miejsca zamieszkania było nawiązanie nowego związku. Oprócz tego zażądał on zasądzenia od małoletniego powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, z innym mężczyzną. Zaprzeczył, aby uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie podanej przez stronę powodową, twierdząc, że pracuje za granicą dorywczo w charakterze pomocnika na budowie, zaś jego ewentualne wynagrodzenie jest uzależnione od warunków pogodowych. W związku z pobytem za granicą ponosi tam koszty utrzymania, dokładając się również do kosztów eksploatacyjnych domu, w którym zamieszkiwał wcześniej z rodziną. W dalszej części pisma pozwany wskazał, iż małoletni powód nie wykazał zakresu swoich usprawiedliwionych potrzeb. Domagał się również, aby matka małoletniego wskazała źródło swojego utrzymania, albowiem wysokość dochodzonych alimentów, jego zdaniem, wskazuje, iż mają one na celu zaspokojenie potrzeb całej rodziny, nie zaś tylko jego małoletniego syna.

Pismem z dnia 3 czerwca 2013 roku strona powodowa ograniczyła powództwo do kwoty 1.000 zł./miesięcznie oraz wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

Małoletni A. F. ma 11 lat. Jest synem B. S. i H. F.. Wskutek zażywania w przeszłości leków wziewnych jest osobą o tęgiej posturze ciała. Waży 70 kg i ma 150 cm wzrostu. W ostatnim czasie spędzał okres od poniedziałku do piątku w Z. u swojej przyrodniej siostry K. S., natomiast weekendy na przemian w miejscu zamieszkania matki oraz ojca. Co tydzień B. S. przekazywała K. S. na jego utrzymanie 200 zł. oraz nabywała na jego rzecz bilet autobusowy o wartości 60 zł. Uczęszczał do szkoły podstawowej w Ż..

Wymaga zakupu odzieży, która jest następnie dopasowywana przez krawcową. Łączny koszt w tym zakresie wynosi około 125 zł./miesięcznie.. W skład jego innych potrzeb wchodzi wydatki na zakup żywności-400 zł./miesięcznie, lekarstw-50 zł./miesięcznie, zakup książek i pomocy szkolnych-83 zł./miesięcznie, kosmetyki i artykuły chemiczne-30 zł./miesięcznie, partycypacja w kosztach eksploatacji domu wolnostojącego- 200 zł./miesięcznie, wydatki kulturalne-50 zł./miesięcznie. Łącznie 938 zł./miesięcznie.

B. S. ma 40 lat i zamieszkuje w O. w domu wolnostojącym należącym do jej obecnego partnera. Z zawodu jest sprzedawcą. Zarejestrowana w charakterze osoby bezrobotnej w Powiatowym Urzędzie Pracy w K.. Nie poszukiwała pracy w charakterze sprzedawcy. W ciągu ostatnich trzech miesięcy odbywała staż w podmiocie gospodarczym, świadczącym usługi pogrzebowe, prowadzonym przez jej partnera. W czasie odbywania stażu uzyskiwała świadczenie w wysokości 800 zł./miesięcznie. Zostanie w najbliższym czasie zatrudniona. Nie dokuczają jej żadne dolegliwości zdrowotne.

Dowód: zupełny odpis aktu urodzenia –k.20,

zaświadczenia z PUP w K. –k.48

pokwitowania-k.50-51

rachunki i faktury VAT –k.52-54

zeznania świadka K. S. –k.58,

zeznania powódki k. 78-79,

H. F. ma 37 lat i zamieszkuje w Ż.. Nie ma wyuczonego zawodu, jest zdrowy. Posiada praktyczne zdolności wykonywania wszelkich prac budowlanych. Od 2000 roku pracuje na terytorium Austrii, pobierając wynagrodzenie w wysokości 800-850€/miesięcznie. W każdy weekend wraca do Polski. Każdego miesiąca spłaca 160€ na poczet długu w kwocie 12.000€ w stosunku do banku na terytorium Austrii. Za używanie mieszkania za granicą uiszcza 200€/

miesięcznie, dojazdy do Polski-100€/miesięcznie. W 2012 roku H. F. wykazał przed organami skarbowymi dochód w wysokości 7.905,32 zł. W 2011 roku nie wykazał żadnego dochodu.

Utrzymuje kontakty z synem. Na początku kwietnia nabył dla niego nową parę butów i spodnie oraz skarpety i bieliznę. Przekazuje mu także drobne kwoty pieniędzy w związku z incydentalnymi wydatkami. Pozwany zabiera syna do swojego miejsca zamieszkania dwa razy na weekend w miesiącu. Obdarowuje prezentami z okazji świąt.

Toczy się w stosunku do niego postępowanie karne co do zarzutu znęcania się fizycznego i psychicznego nad B. S..

Dowód: rachunki-16-18, 76a-d

oświadczenie wynajmującego –k. 23

dane ubezpieczeniowe –k.24-25

rachunek bankowy –k.26-27

pismo Prokuratury Rejonowej w Kędzierzynie-Koźlu –k.49

protokół przesłuchania w charakterze podejrzanego-k.67

zaświadczenia US w K. – k. 75-76

zeznania pozwanego k. 31,

Sąd zważył, co następuje;

Powództwo zasługiwało w części na uwzględnienie.

Obowiązek alimentacyjny jest w dziale III, tytule II ustawy z dnia 25 lutego 1964r.-Kodeks rodzinny i opiekuńczy(Dz. U. Nr 9, poz. 59 ze zm.-dalej "k.r.o."). Zgodnie z art. 128 k.r.o.: » Obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. « Jednocześnie na zasadzie art. 129§1 k.r.o. głosi , że: » Obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych-obciąża bliższych stopniem przed dalszymi «.Doprecyzowując w tym zakresie w myśl art. 133 § 1 k.r.o. stanowi, iż » Rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania2«. Równocześnie art. 133§2 k.r.o. oznajmia, że: » Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku «. Powyższe przepisy nie zawiera, wyczerpującej regulacji obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka. Znajduje on dalsze uszczegółowienie w art. 135 § 1 k.r.o., który stanowi, iż zakres świadczeń każdego z rodziców wobec dziecka zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a nadto kształtowany jest wedle ich możliwości zarobkowych i majątkowych, przy czym obowiązany swój obowiązek alimentacyjny względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może częściowo lub w całości spełnić poprzez osobiste starania o utrzymanie lub wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.).

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96§1 k.r.o.: » Rodzice wychowują dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i kierują nim. Obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień «. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (dostęp do kultury), środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, a także dostarczyć mu rozrywkę i wypoczynek. Każde dziecko bezwarunkowo musi mieć zapewnione

podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku.

Pozwany nie kwestionował zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego A. F., ograniczając swoją taktykę procesową do wykazania, iż nie jest on w stanie łożyć na jego utrzymanie kwoty, której domagała się strona powodowa. Stan ten pozwolił Sądowi przyjąć, iż podane przez przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda potrzeby odpowiadają rzeczywistości. Tym samym uznano za wiarygodne, iż w zakres jego potrzeb weszły następujące wydatki: odzież i obuwie-125 zł./miesięcznie, lekarstwa-50 zł./miesięcznie, wydatki na zakup żywności-400 zł./miesięcznie, zakup książek i pomocy szkolnych-83 zł./miesięcznie, kosmetyki i artykuły chemiczne-30 zł./miesięcznie, partycypacja w kosztach eksploatacji domu wolnostojącego- 200 zł./miesięcznie, wydatki kulturalne-50 zł./miesięcznie. Łącznie 938 zł./miesięcznie. Odpowiadają one, w ocenie Sądu, doświadczeniu życiowemu, zaś globalna kwota wydatków kształtuje się w akceptowalnej społecznie wysokości kosztów utrzymania nastolatka w wieku małoletniego powoda. Nie przekracza ona kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. Wręcz przeciwnie. Jest od niej odpowiednio niższa. Jej wysokość nosi przy tym znamiona, iż są to koszt dziecka, które zaczyna powoli wchodzić w okres przyspieszonego rozwoju, prowadzącego do dorosłości. Kierując się powyższą oceną, Sąd skierował swoją uwagę na możliwości zaspokojenia potrzeb małoletniego powoda przez jego ojca. Najistotniejszą okolicznością w tej mierze był fakt, iż nie sprawuje on nad nim osobistej pieczy, kontraktuje się z nim regularnie, aczkolwiek nie często, a także okoliczność, iż pracując za granicą uzyskuje istotnej wartości zarobek.

Poddając pod rozagę zarobkowe i majątkowe możliwości dłużnika należy zauważyć, iż możliwości te określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałyby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.-tak Sąd Najwyższy uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. Pozwany, czemu sprzeciwiała się strona powodowa, wywodził, iż jego miesięczny dochód wynosi około 800- 900€/miesięcznie. Co fakt świadek K. S. wskazała, że pozwany uzyskuje dodatkowy dochód z przewozów osobowych pracowników pracujących za granicą, lecz wobec zaprzeczenia tej okoliczności przez pozwanego oraz braku jej potwierdzenia w trakcie zeznań strony powodowej, należało uznać tę okoliczność za niedostatecznie udowodnioną. W szczególności nie została wykazana wysokość kwot, które z tego źródła pozwany może uzyskiwać. Zeznania świadka K. S. miały w tym zakresie charakter spekulacyjny i niepełny. Z uwagi na powyższe Sąd przyjął, wobec braku zdecydowanej inicjatywy ze strony powoda, że pozwany uzyskuje jedynie dochód w drodze wynagrodzenia za pracę. Kwota, którą pobiera jest pomniejszana o kwotę, którą uiszcza tytułem spłaty kredytu-160€/miesięcznie, 200 zł./miesięcznie-eksploatacja mieszkania w Austrii oraz dojazdy do Polski 100€/miesięcznie. Sąd skorygował w zakresie ostatniego wydatku potrzebę przyjazdów do Polski przez pozwanego. Jeśli jego dochód jest bowiem w rzeczywistości tak niski, jak starał się on to wykazać, to nie ma racji, dla której powinien on umniejszać go zbyt częstymi przyjazdami do Polski, gdy ponosi jednocześnie koszt utrzymania mieszkania na terytorium Austrii. Wydatek ten musi być dostosowany do możliwości zarobkowych pozwanego, nie zaś pozostać w oderwaniu od nich. Budzi poważne wątpliwości, czy zarabiając 900€/miesięcznie już tylko samą kwotę 400€/miesięcznie pozwany powinien wydatkować na przyjazdy do Polski. Uwzględniając w dodatku koszt kredytu i koszt utrzymania mieszkania okaże się, że w całości zużywa on swoje dochody, nie pozostawiając na utrzymanie swojego syna żadnych wolnych kwot pieniędzy. Stan ten aktualizowałby w zasadzie szczegółowej potrzebę oceny, czy wskazany przez powoda dochód jest dochodem rzeczywistym, lecz w tym zakresie, inicjatywa dowodowa strony powodowej, na co zwrócono uwagę już wyżej, była niewystarczająca. Biorąc powyższe względy na uwagę, należało uznać, że pozwany poza przywołanymi wyżej wydatkami dysponuje wciąż kwotą około 390€/miesięcznie tj. około 1.600 zł./miesięcznie. Mając na uwadze potrzeby małoletniego syna oraz potrzebę zapewnienia pozwanemu niezbędnych środków żywnościowych, higienicznych itp., Sąd uznał, iż powinien on łożyć na utrzymanie małoletniego syna kwotę 700 zł./miesięcznie. Matka małoletniego jest osobą bezrobotną. W czasie orzekania nie nawiązała stosunku pracy z pracodawcą, u którego odbywała staż. Nawet przyjmując, że jej możliwości zarobkowe wynoszą około 800 zł./miesięcznie, gdyż tylko uzyskiwała w trakcie stażu, to kwota ta jest o wiele niższa niż kwota, która uzyskuje pozwany. W niczym nie może zatem być kwestionowany fakt, iż pozwany powinien łożyć na utrzymanie

syna wyższą kwotę niż jego matką, zwłaszcza, iż okoliczność, że nie sprawuje nad nim osobistej pieczy pozwala mu pracować za granicę i tym samym osiągać dochód, który na terenie kraju byłby dla niego nieosiągalny.

Reasumując, Sąd uwzględnił powództwo do kwoty 700 zł./miesięcznie, przyjmując, iż wydatki związane z utrzymaniem małoletniego powinna w pozostałym zakresie tj. około 150 zł./miesięcznie ponosić jego matka. Kwota, którą ma ponosić pozwany jest czterokrotnie większa niż kwota, którą ma łożyć matka małoletniego, lecz jego wynagrodzenie jest również czterokrotnie wyższe niż jej świadczenie, które pobierała w czasie stażu. Nie można deprecjonować również starań osobistych matki, które wciąż, aczkolwiek w mniejszym zakresie niż w przypadku młodszego dziecka, odgrywają istotną rolę w życiu małoletniego powoda. Stanowi ona bowiem dla niego wsparcie oraz pomoc w pokonywaniu codziennych trudności życiowych. Ojciec, pomimo utrzymywania kontaktów z synem, ma niewielki wpływ na jego wychowanie, zaś jego możliwość udzielania mu pomocy innej niż materialna jest ograniczona na skutek jego licznych nieobecności w kraju.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, sąd orzekł jak w pkt 1, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

W punkcie 3 wyroku Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 zł. tytułem należnej opłaty sądowej stosownie do art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych(Dz.U. Nr 167,poz.1398 ze zm.-dalej "u.k.s.c") Jako że opłata sądowa w niniejszej sprawie wynosiła 600 zł. (12.000 x 0,05), zaś powód przegrał sprawę 70%.- to procent ten mnożąc przez wartość należnej opłaty sądowej 600 x 70% daje iloczyn 420 zł. Koszt 6 zł. za klauzulę wykonalności znajduje uzasadnienie w art.77§1 pkt 3 u.k.s.c.

W punkcie 4 wyroku znajduje uzasadnienie w art. 102 ustawy z dnia 17 listopada 1964r.-Kodeks postępowania cywilnego(Dz. U. Nr 43, poz.296 ze zm.-dalej "k.p.c.")

W punkcie 5 wyroku Sąd stosownie do art. 333§1 pkt 1 k.p.c. nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.